

A. P. Čehov: **Govornik**

Nekega krásnega jutra so pokopavali kolegijskega asesorja Cirila Ivanoviča Vavilonova, ki je umrl za dvema boleznima, jako močno razširjenima po naši domovini: od zle žene in alkoholizma. Ko se je začel pogrebni sprevod pomikati od cerkve proti pokopališču, je vzel eden pokopanih službenih tovarišev, neki Poplavski, izvoška in oddrda k svojemu prijatelju Gregoriju Petroviču Zapojkinu, mlademu, a vendar že dokaj popularnemu človeku. Kakor je mnogim bralcem znano, ima Zapojkin oni redki talent, da nastopa kot govornik na svatbah, jubilejih in pogrebih in sicer, ne da bi se prej kolikaj pripravil. On vam lahko nastopi kot govornik, kadarkoli hočete: spé, natešče, v močno vinjenem stanju ali v hudem razburjenju. Govor mu teče gladko, pravilno, kakor voda po odvodni cevi, ter gostobesedno: žalostnih besed ima njegov govorniški slovar mnogo več kakor pa je ščurkov v katerikoli oštariji. Govori vselej v izbranih besedah, na dolgo in na široko, tako, da je bilo včasih, osobito pa na svatbah trgovcev, potrebno klicati polječno na pomoč, da ga ustavi.

— Jaz pa k tebi, prijatelj! — je začel Poplavski, ko ga je dobil doma. — Takoj se napravi in peljiva se. Umrl je eden od naših, zdaj ga spravljamo na oni svet, in zato treba, dragi prijatelj, za slovo povedati kakršnokoli bedarstvo... Edina nada si ti. Če bi umrl kdo izmed nižjih, te ne bi diegovali, a to je vendar tajnik... Čeber vse pisarne, tako rekoč. Ne spodobi se, da bi tako visoko glavo pokopali brez vsakega nagrobnega govora.

— A, tajnik! — je zazelal Zapojkin. — Je to tisti pijanec? — Da, pijanec. Na sedmimo boš povabljen... pa za izvoška dobiš. Peljiva se, draga duša. Povej ob odprtem grobu kakršnokoli ciceronsko neumnost, boš že dobil zahvalo za to! Zapojkin je bil takoj pri volji. Razkuštral si je lase, dal svojemu obrazu melanholičen izraz in stopil s Poplavskim na ulico.

— Poznam Vašega tajnika — je dejal, ko je sedel na voz. — Navihaneč in kempelje, Bog mu daj luč nebeško, takih je malo. — No, to nikakor ne gre, Gregore, da bi tako govoril o umrlem. — Seveda, aut mortuus nihil bene, pa vseeno je bil slepar. Prijatelj sta došla spredov pogrebcev in sta se mu pridružila. Mrliča so nesli prav počasi, tako da sta do pokopališča lahko parkrat skočila v gostilno in zvrnila kozarček za pokoj duše rajnega.

— No, Prokofij Osipovič! Gledj ga, tam stoji pri spomeniku! — Saj ta n. umrl! Umrl je Ciril Ivanovič! — Pa saj s mi sam dejal, da je vaš ajnik umrl. — Nu, da, saj Ciril Ivanovič je bil naš tajnik. T. Čudak, si se zmotil. Res je, da je bil Prokofij Osipovič prej pri nas tajnik. A že pred dvema letoma so ga premetali na drugo oddeljenje kot načelnika. — A, sam vrag naj vas razume! — Kaj si se ustavi!? Nadaljev, nerodno je to!

Mali oglasi
Mali oglasi, ki služijo v posredovalne in socialne namene občinstva, vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek Din 5.—
Ženitve, dopisovanje ter oglasi strogo trgovskega značaja, vsaka beseda Din 1.— Najmanjši znesek Din 19.—

Kupim
Kože
Elegantno sobo
Ornirano sobo
Sobo
Elegantno sobo
Ornirano sobo
Pravno sobo
2 prazni sobi
Opremljeno sobo
Opremljeno sobo
Opremljeno sobo
Dva dijaka
Majhno, čisto sobo
Sobico z zaitrom
Stanovanje
Jpremljeno sobo
Na dražbi
Družini stanovanje
Sobo z 2 posteljami
Stanovanje
Sobico išče
Stanovanje
Sobico išče
Separirano sobico
Sostanova/ko
Sobo
Priprosto sobico
Prazno sobico
Sobo
Družabnika
Modeli
Za ložo v abonement
Zahvala.
Naznanilo.
Pavel Minařik
Hilda Minařik
poročena
Potnika
Vuhred, septembra 1926
VINO
letnik 1925, belo, izvrstne kakovosti, okoli 70 hl
po ugodni ceni proda
Franjo Štumberger, Sv. Barbara v Halozah